Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 31 oktober 2019 *

”Överklagande – EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av överklagandenämndens ursprungliga beslut om delvis avslag på ansökan om ogiltigförklaring av EU-ordmärket REPOWER”

I mål C-281/18 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 20 april 2018,

Repower AG, Brusio (Schweiz), företrätt av R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein och V. Kling, Rechtsanwälte,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Botis och J. F. Crespo Carrillo, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

repowermap.org, Bern (Schweiz), företrätt av P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado,

intervenient i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av domstolens ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad ordförande på andra avdelningen, samt domarna T. von Danwitz och C. Vajda (referent),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: handläggaren V. Giacobbo-Peyronnel,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 mars 2019,

och efter att den 16 maj 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

1 Repower AG har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 21 februari 2018, Repower/EUIPO – repowermap.org (REPOWER) (T-727/16, EU:T:2018:88) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Repower AG:s överklagande med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), den 3 augusti 2016 (ärende R 2311/2014–5 (REV)), angående ett ogiltighetsförfarande mellan repowermap.org och Repower (nedan kallat det överklagade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om [EU-varumärken] (EUT L 78, 2009, s. 1), ändrades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 (EUT L 341, 2015, s. 21), som trädde i kraft den 23 mars 2016. Eftersom det överklagade beslutet antogs den 3 augusti 2016 är bestämmelserna i förordning nr 207/2009, i dess lydelse enligt förordning 2015/2424, tillämpliga i förevarande mål.

3 Avdelning IX i förordning nr 207/2009, i dess lydelse enligt förordning 2015/2424, har rubriken ”Förfarandebestämmelser”. Denna avdelning omfattar avsnitt 1, med rubriken ” Allmänna bestämmelser”, som består av förordningens artiklar 75–84. I artikel 4 i förordning 2015/2424 föreskrivs att vissa bestämmelser i förordning nr 207/2009 ska tillämpas först från och med den 1 oktober 2017. Artikel 75, artikel 80.1 och 80.2, samt artikel 83 i förordning nr 207/2009 ingår bland dessa bestämmelser. I förevarande fall förhåller det sig så, att med hänsyn till tidpunkten då det överklagade beslutet antogs, är artikel 75, artikel 80.1 och 80.2, samt artikel 83 i förordning nr 207/2009 i deras ursprungliga lydelse fortfarande tillämpliga på beslutet.

4 I artikel 75 i förordning nr 207/2009, med rubriken ”Beslutets grunder”, föreskrivs följande:

”[Immaterialrättsmyndighetens] beslut ska innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.”

5 I artikel 80 i förordning nr 207/2009, med rubriken ”Borttagande eller återkallande av beslut”, föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. Om [immaterialrättsmyndigheten] har fört in en uppgift i registret eller fattat ett beslut som är behäftat med ett uppenbart handläggningsfel som [myndigheten] har gjort, ska [myndigheten] se till att den införda uppgiften tas bort eller att beslutet återkallas. Om det bara finns en part i ärendet och införandet eller beslutet gör intrång i denna parts rätt, ska borttagande eller återkallande ske även om felaktigheten inte var uppenbar för parten.

2. Det borttagande eller det återkallande som avses i punkt 1 ska, självmant eller på begäran av en av parterna i ärendet, beslutas av den avdelning som förde in uppgiften eller fattade beslutet. Borttagande eller återkallande ska ske inom sex månader från den dag då uppgiften infördes i registret eller beslutet fattades, sedan parterna i ärendet och de eventuella innehavare av rätten till det aktuella gemenskapsvarumärket som är registrerade har hörts.”

6 I artikel 83 i förordning nr 207/2009, med rubriken ”Tillämpning av allmänna principer”, föreskrivs följande:

”I den mån denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfaranderegelerna för överklagandenämnden inte innehåller förfarandebestämmelser ska [immaterialrättsmyndigheten] beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.”

Bakgrund till tvisten

7 Tribunalen redogjorde för bakgrunden till tvisten i punkterna 1–12 i den överklagade domen enligt följande:

”1. Den 26 juni 2009 beviljades klagandebolaget [Repower], vid [EUIPO], skydd inom Europeiska unionen för den internationella registreringen nr 1020351 av ordmärket REPOWER, enligt … förordning … nr 207/2009 ….

…

3. Den 3 juni 2013 ingav intervenienten, repowermap.org, en ansökan om ogiltighetsförklaring av det omstridda varumärket …. Intervenienten hävdade att det omstridda varumärket var beskrivande och saknade särskiljningsförmåga med avseende på samtliga de varor och tjänster som täcks av detta varumärke.

4. Den 9 juli 2014 biföll annulleringsenheten [delvis] ansökan om ogiltighetsförklaring …

…

6. Den 8 september 2014 överklagade intervenienten annulleringsenhetens beslut till EUIPO med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009 ….

7. Genom beslut av den 8 februari 2016 ogillade EUIPO:s femte överklagandenämnd överklagandet (nedan kallat beslutet av den 8 februari 2016). …

8. Intervenienten ingav ett överklagande av beslutet av den 8 februari 2016, vilket inkom till tribunalens kansli den 26 april 2016. Målet registrerades under målnummer T-188/16.

9. Genom ett meddelande av den 22 juni 2016 informerade femte överklagandenämnden parterna om att den, efter det att överklagandet hade ingetts till tribunalen i mål T 188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER), hade konstaterat att beslutet av den 8 februari 2016 var otillräckligt motiverat i den mening som avses i artikel 75 i förordning nr 207/2009 …. Överklagandenämnden angav att den, på grund av denna otillräckliga motivering och med tillämpning av artikel 80 i förordning nr 207/2009 …, ansåg att det var lämpligt att återkalla beslutet av den 8 februari 2016, för att göra en utförlig analys av det omstridda varumärkets särskiljningsförmåga och beskrivande karaktär mot bakgrund av de varor och tjänster som omfattas av kännetecknet. Överklagandenämnden anmodade parterna att inkomma med yttrande avseende dess avsikt att återkalla beslutet av den 8 februari 2016.

10. Klagandebolaget översände sitt yttrande den 5 juli 2016. Bolaget hävdade att så länge artikeldelen i beslutet av den 8 februari 2016 inte ändrades, kunde den utgöra stöd för skälen, enligt villkoren i artikel 83 i förordning nr 207/2009 …. Klagandebolaget ansåg däremot att ett återkallande av beslutet av den 8 februari 2016 med stöd av artikel 80 i förordning nr 207/2009, vilken inte fanns eller inte längre fanns med i den konsoliderade version av förordning nr 207/2009 som

publicerades på internet i databasen EUR-Lex, inte var möjligt, eftersom den artikeln endast gav EUIPO:s granskare befogenhet och en bristfällig motivering inte utgjorde ett handläggningsfel i den mening som avses i artikel 80 i förordning nr 207/2009. Slutligen hävdade bolaget att det framgick av det beslut som meddelades av EUIPO:s stora besvärskammare den 28 april 2009 (ärende R 323/2008-G) (nedan kallat besvärskammarens beslut) att beslut av EUIPO som var föremål för ett pågående överklagande vid tribunalen inte kunde återkallas.

11. Intervenienten översände sitt yttrande den 20 juli 2016. Den framhöll att artikel 80 i förordning nr 207/2009, i egenskap av specialbestämmelse, var tillämplig i stället för de allmänna principer som det hänvisades till i artikel 83 i förordning nr 207/2009. Intervenienten påpekade även att svaret på frågan huruvida en otillräcklig motivering utgjorde ett handläggningsfel var oklart och att det förelåg en betydande sannolikhet för att det inte var tillåtet att återkalla beslutet av den 8 februari 2016 på grund av otillräcklig motivering. Intervenienten ansåg att det med hänsyn till dessa omständigheter var bäst att fullfölja förfarandet vid tribunalen i mål T-188/16, repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER).

12. Genom [det överklagade beslutet] återkallade EUIPO:s femte överklagandenämnd beslutet av den 8 februari 2016 … Överklagandenämnden förklarade att artikel 80 i förordning nr 207/2009 fortfarande var tillämplig efter ikraftträdandet av förordning 2015/2424, i motsats till de tvivel som parterna hade gett uttryck för. Vidare påpekade den att EUIPO var skyldig att motivera sina beslut och bland annat analysera registreringshindren mot bakgrund av de aktuella varorna och tjänsterna, med följden att den otillräckliga motiveringen, vilken konstaterades i beslutet av den 8 februari 2016, utgjorde ett uppenbart handläggningsfel, i den mening som avses i artikel 80 i förordning nr 207/2009, som måste rättas.”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

8 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2016, överklagade klaganden det överklagade beslutet och yrkade att det skulle ogiltigförklaras.

9 Till stöd för överklagandet åberopade klaganden fyra grunder avseende, för det första, att beslutet saknade rättslig grund, för det andra att överklagandenämnderna saknade behörighet att återkalla sina beslut, för det tredje, ett åsidosättande av artikel 80 i förordning nr 207/2009, EUIPO:s riktlinjer för granskning, samt principerna om god förvaltningssed, rättssäkerhet och rättskraft, och, för det fjärde, en bristfällig motivering.

10 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen överklagandet i dess helhet. I punkterna 53–59 i den överklagade domen fann tribunalen inledningsvis att överklagandenämnden inte kunde grunda det överklagade beslutet på artikel 80.1 i förordning nr 207/2009, eftersom en bristfällig motivering inte utgör ett uppenbart handläggningsfel i den mening som avses i den bestämmelsen. I punkterna 60–88 och 92–95 i den överklagade domen fann tribunalen vidare att det överklagade beslutet kunde grundas på den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas, under förutsättning att villkoren för att tillämpa denna princip är uppfyllda. EUIPO valde visserligen fel rättslig grund för det överklagade beslutet, men tribunalen erinrade likväl om, i punkt 89 i den överklagade domen, att den aktuella rättsakten ska ogiltigförklaras endast för det fall att detta misstag kan anses ha påverkat innehållet i rättsakten. Efter att i punkterna 90 och 91 i den överklagade domen ha konstaterat att överklagandenämndens fel beträffande valet av rättslig grund inte kunde motivera att det överklagade beslutet skulle ogiltigförklaras, ogillade tribunalen överklagandet.

Parternas yrkanden vid domstolen

11 Repower har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

– förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

12 EUIPO och repowermap.org har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta Repower att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

Huruvida det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad

Parternas argument

13 Repowermap.org anser att klaganden inte längre har något intresse av att det överklagade beslutet ogiltigförklaras. Med hänvisning till punkt 91 i den överklagade domen har repowermap.org uppgett att, för det fall att domstolen bifaller överklagandet och ogiltigförklarar det överklagade beslutet, borde tribunalen, med hänsyn till att den funnit att beslutet av den 8 februari 2016 var bristfälligt motiverat, ogiltigförklara sistnämnda beslut inom ramen för förfarandet i målet som registrerats under målnummer T-188/16 och som för närvarande är anhängigt vid den. En sådan situation skulle leda till ytterligare förfaranden, trots att resultatet förmodligen inte skulle bli annorlunda än det nuvarande. Eftersom klaganden inte kan dra fördel av att beslutet av den 8 februari 2016 består, anser repowermap.org att överklagandet inte kan tas upp till prövning.

14 Vid förhandlingen uppgav klaganden att den fortfarande hade ett berättigat intresse av att få det överklagade beslutet ogiltigförklarat. Med hänvisning till den fjärde grunden för överklagandet har klaganden bland annat hävdat att det överklagade beslutet innebar att beslutet av den 8 februari 2016 upphävdes i sin helhet, trots att beslutet delvis var fördelaktigt för klaganden. Härav har klaganden dragit slutsatsen att för det fall att den överklagade domen upphävs och det överklagade beslutet ogiltigförklaras, med följden att beslutet av den 8 februari 2016 består, skulle förfarandet i mål T-188/16 återupptas, vilket skulle göra det möjligt för klaganden att göra sina anspråk gällande, även i ett mål om överklagande vid domstolen, för att förhindra att beslutet ogiltigförklaras och på så sätt skydda sina rättigheter enligt sistnämnda beslut.

15 Under förhandlingen har EUIPO uppgett att klaganden inte längre har ett berättigat intresse av att få saken prövad. EUIPO har visserligen medgett att beslutet av den 8 februari 2016 var fördelaktigt för klaganden, men har likväl erinrat om att EUIPO själv funnit att beslutet var rättsstridigt eftersom det var bristfälligt motiverat, med följden att klaganden under dessa omständigheter inte kan göra gällande de fördelar som följer av beslutet.

Domstolens bedömning

16 Det följer av fast rättspraxis att för att en klagande ska ha ett berättigat intresse av att få saken prövad måste överklagandet kunna medföra en fördel för vederbörande (dom av den 19 oktober 1995, Rendo m.fl./kommissionen, C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13, beslut av den 5 juli 2018, Wenger/EUIPO, C-162/18 P, ej publicerat, EU:C:2018:545, punkt 13 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 juli 2000, parlamentet/Richard, C 174/99 P, EU:C:2000:412, punkt 33).

17 I förevarande fall är det ostridigt att beslutet av den 8 februari 2016, som återkallades genom det överklagade beslutet, var fördelaktigt för klaganden, såtillvida att repowermap.orgs överklagande av annulleringsenhetens beslut av den 9 juli 2014, vilket också var delvis fördelaktigt för klaganden, ogillades.

18 För det fall att överklagandet i förevarande mål skulle bifallas och det överklagade beslutet ogiltigförklaras, skulle beslutet av den 8 februari 2016 bestå och överklagandet skulle således medföra en fördel för klaganden. För det fall att beslutet består skulle klaganden nämligen ha möjlighet att bibehålla skyddet i Europeiska unionen för den internationella registreringen nr 1020351 av ordmärket REPOWER för vissa varor och tjänster.

19 Denna slutsats påverkas inte av det argument som repowermap.org anfört att tribunalen, i punkt 91 i den överklagade domen, angav att det vore lämpligt att ogiltigförklara beslutet av den 8 februari 2016 inom ramen för den talan om ogiltigförklaring som registrerats under målnummer T-188/16, och att om förevarande överklagande bifalls skulle det endast medföra en tillfällig fördel för klaganden.

20 Det ankommer nämligen inte på domstolen, inom ramen för prövningen av huruvida det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad, att vederlägga att ett sådant intresse är för handen av det skälet att tribunalen, i den överklagade domen, indirekt prövade huruvida beslutet av den 8 februari 2016 var lagenligt, trots att detta inte utgjorde saken i målet vid tribunalen. I den mån det är nödvändigt att beakta beslutet av den 8 februari 2016, vilket har ett nära samband med det överklagade beslutet, ska det påpekas att det rör sig om en materiell fråga, eftersom domstolen inte kan utgå från att beslutet av den 8 februari 2016 är rättsstridigt i samband med prövningen av huruvida det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad. I detta sammanhang är det nödvändigt, men tillräckligt, att det överklagande som ingetts till domstolen kan medföra en fördel för klaganden, vilket är fallet här såsom framgår av punkterna 17 och 18 ovan.

21 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen att klaganden har ett berättigat intresse av att få saken prövad i förevarande mål om överklagande.

Prövning i sak

22 Klaganden har åberopat fem grunder till stöd för sitt överklagande. Genom den första grunden har klaganden gjort gällande att genom att ändra sin argumentation avseende den rättsliga grunden för det omtvistade beslutet under förfarandet vid tribunalen, på så sätt att den avsåg den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas, ändrade EUIPO själva föremålet för tvisten. Genom den andra grunden har klaganden hävdat att tribunalen oriktigt tillämpade den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas, eftersom de bestämmelser i förordning nr 207/2009 som var i kraft när det omtvistade beslutet antogs utgör speciallagstiftning och således utgjorde hinder mot att tillämpa denna princip. Genom den tredje grunden har klaganden kritiserat tribunalen för att ha kastat om bevisbördan enligt artikel 83 i förordning nr 207/2009. Klaganden har som fjärde grund gjort gällande att även om det antas att den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas är tillämplig, borde

beslutet av den 8 februari 2016 inte ha återkallats i sin helhet, med hänsyn till skyddet för berättigade förväntningar. Som femte grund har klaganden slutligen gjort gällande att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat.

De fyra första grunderna

23 Klaganden har genom de första fyra grunderna i huvudsak gjort gällande att, genom att tillämpa den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas, i förekommande fall jämförd med artikel 83 i förordning nr 207/2009, gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

24 Inom ramen för den andra grunden, som ska prövas först, har klaganden särskilt gjort gällande att tribunalen åsidosatte principen om att speciallagstiftning har företräde framför allmän lagstiftning. Klaganden anser att artikel 80.1 i förordning nr 207/2009, som utgör en undantagsregel och lex specialis, utgör hinder för att tillämpa såväl de rättsprinciper som är allmänt erkända i medlemsstaterna och som avses i artikel 83 i nämnda förordning, som den allmänna rättsprincipen om att olagliga administrativa rättsakter får återkallas. EUIPO kan nämligen endast återkalla sina beslut i det fall som avses i artikel 80.1 i förordning nr 207/2009, annars skulle den bestämmelsen förlora sin mening. Klaganden har tillagt, att genom att anta artikel 80 i förordning nr 207/2009 har unionslagstiftaren haft för avsikt att begränsa EUIPO:s befogenhet att återkalla beslut till det enda fall som avses i nyssnämnda artikel.

25 Genom att undersöka möjligheten att återkalla beslutet av den 8 februari 2016, genom att anta det omtvistade beslutet med stöd av den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas och artikel 83 i förordning nr 207/2009, gjorde tribunalen således sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

26 Mot bakgrund av dessa argument från klagandens sida, ska det prövas huruvida tribunalen åsidosatte principen om att speciallagstiftning har företräde framför allmän lagstiftning genom att återkalla beslutet av den 8 februari 2016, bland annat med stöd av den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas.

27 Enligt artikel 80.1 i förordning nr 207/2009 ska EUIPO återkalla varje beslut som är behäftat med ett uppenbart handläggningsfel som ska tillskrivas EUIPO.

28 Härvidlag ska det för det första påpekas att av de skäl som tribunalen angett i punkterna 29 och 33–38 i den överklagade domen, vilka inte har bestritts av klaganden, har EUIPO:s överklagandenämnder sådan befogenhet att återkalla beslut som föreskrivs i artikel 80.1 i förordning nr 207/2009.

29 För det andra framgår det av ordalydelsen i denna bestämmelse att ett uppenbart handläggningsfel, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, är ett tydligt fel av processuell karaktär som begåtts av EUIPO.

30 Vid tolkningen av begreppet ”uppenbart handläggningsfel”, i den mening som avses i artikel 80.1, ska enligt domstolens fasta praxis inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 5 september 2019, Verein für Konsumenteninformation, C-28/18, EU:C:2019:673, punkt 25).

31 Vad gäller det sammanhang som denna bestämmelse ingår i, påpekar domstolen att såväl artikel 80 som artikel 75 i förordning nr 207/2009 angående EUIPO:s skyldighet att motivera sina beslut, omfattas av avdelning IX i förordningen, med rubriken ”Förfarandebestämmelser”. Det framgår således

av förordningens systematik att de handläggningsfel som enligt artikel 80.1 ska medföra att EUIPO återkallar sitt beslut bland annat hänför sig till de förfaranderegler som föreskrivs i denna avdelning, såsom regeln om motiveringsskyldighet.

32 Denna tolkning styrks även av det mål som eftersträvas genom nyssnämnda artikel 80.1. Denna bestämmelse syftar nämligen till att ålägga EUIPO en skyldighet att återkalla beslut som är behäftade med ett uppenbart handläggningsfel i syfte att säkerställa god förvaltning och processekonomi. Mot bakgrund därav finns det inte någon anledning undanta EUIPO:s uppenbara fel avseende ett åsidosättande av den motiveringsskyldighet som åligger den enligt artikel 75 i förordning nr 207/2009 och som omfattas av förfarandebestämmelserna i nämnda förordning, från tillämpningsområdet för artikel 80.1 i förordning nr 207/2009.

33 Denna tolkning återspeglar även domstolens fasta praxis enligt vilken motiveringsskyldigheten utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, och som ska hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende (dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 181).

34 Härav följer att ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, såsom avsaknad av eller bristfällig motivering, utgör ett handläggningsfel i den mening som avses i denna bestämmelse, och att en sådan bristfällig motivering som den som identifierats av tribunalen i bland annat punkterna 77–82 i den överklagade domen och som beslutet av den 8 februari 2016 – vilket återkallades genom det överklagade beslutet – var behäftat med, utgör ett sådant handläggningsfel.

35 Med hänsyn till att det framgår dels av punkterna 48 och 52 i den överklagade domen att EUIPO och repowermap.org kände till att beslutet av den 8 februari 2016 var delvis bristfälligt motiverat, dels av punkt 82 i den domen att denna bristande motivering borde ha gett upphov till tvivel hos klaganden beträffande beslutets lagenlighet, vilket klaganden inte har bestritt i samband med överklagandet, kunde samtliga parter sluta sig till att motiveringen var bristfällig, vilket innebär att det var fråga om ett uppenbart handläggningsfel i den mening som avses i artikel 80.1 i förordning nr 207/2009.

36 Härav följer att artikel 80.1 i förordning nr 207/2009 var tillämplig i förevarande fall. Under dessa omständigheter ska klagandens anmärkning godtas, enligt vilken tribunalen åsidosatte principen om att speciallagstiftning har företräde framför allmän lagstiftning genom att tillämpa den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas, i stället för artikel 80.1 i nämnda förordning.

37 Enligt fast rättspraxis kan den felaktiga rättstillämpning som tribunalen gjort sig skyldig till emellertid inte medföra att den överklagade domen ska upphävas för det fall att domslutet, och i synnerhet slutsatsen att beslutet av den 8 februari 2016 återkallades i vederbörlig ordning genom det omtvistade beslutet, visar sig vara riktigt enligt andra rättsliga överväganden. Om en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet framstår som riktigt enligt andra rättsliga grunder, innebär inte detta åsidosättande att domen ska upphävas (dom av den 30 september 2003, Biret International/rådet, C-93/02 P, EU:C:2003:517, punkt 60 och där angiven rättspraxis, och dom av den 14 oktober 2014, Buono m.fl./kommissionen, C-12/13 P och C-13/13 P, EU:C:2014:2284, punkt 62 och där angiven rättspraxis).

38 Det framgår av ovanstående överväganden att EUIPO var skyldig att återkalla beslutet av den 8 februari 2016 genom det omtvistade beslutet med stöd av artikel 80.1 i förordning nr 207/2009, vilket innebär att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den fann att beslutet av den 8 februari 2016 hade återkallats i vederbörlig ordning. Eftersom domslutet i den överklagade domen framstår som riktigt enligt de rättsliga grunder som framgår av ovanstående punkter, ska domskälen ändras och det kan konstateras att den felaktiga rättstillämpning som tribunalen gjort sig skyldig till

inte kan medföra att den överklagade domen ska upphävas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 mars 2019, River Kwai International Food Industry/AETMD, C-144/18 P, ej publicerad, EU:C:2019:266, punkt 22).

39 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen att de första fyra grunderna, vilka samtliga avser tribunalens resonemang om den allmänna rättsprincipen om att rättsstridiga administrativa rättsakter får återkallas och artikel 83 i förordning nr 207/2009, är verkningslösa. Utan att det är nödvändigt att pröva huruvida den första, den andra och den fjärde grunden kan tas upp till prövning, vilket har bestritts av EUIPO och repowermap.org, eller att pröva argumentet att artikel 80.1 i förordning nr 207/2009 på ett uttömmande sätt reglerar möjligheterna att återkalla EUIPO:s beslut och därmed utgör hinder för en sådan återkallelse när villkoren för att tillämpa denna bestämmelse inte är uppfyllda, konstaterar domstolen att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser dessa grunder.

40 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser de första fyra grunderna.

Den femte grunden, avseende att det överklagade beslutet är bristfälligt motiverat

– Parternas argument

41 Genom den femte grunden har klaganden gjort gällande att dess hänvisning till stora besvärskammarens beslut inte har beaktats. Enligt klaganden visar punkt 24 i det beslutet att överklagandenämnderna inte kan återkalla sina beslut när de är föremål för en talan vid tribunalen. Det är således inte möjligt att anse att stora besvärskammarens beslut inte var relevant i förevarande fall. Klaganden anser tvärtom att detta beslut är relevant, eftersom det är tillämpligt på förfaranden mellan parterna (*inter partes*) i varumärkesrättsliga mål.

42 Klaganden anser dessutom att tribunalen motsade sig själv när den i punkt 80 i den överklagade domen å ena sidan fann att överklagandenämnden, åtminstone kortfattat, måste bemöta klagandens utförliga argument, och å andra sidan påpekade att överklagandenämnden inte var skyldig att bemöta klagandens argument avseende stora besvärskammarens beslut.

43 EUIPO och repowermap.org har hävdat att grunden inte kan tas upp till prövning och har i sak bestritt klagandens argument.

– Domstolens bedömning

44 Det ska härvidlag påpekas att det följer av domstolens fasta praxis att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den överklagade domen ifrågasätts samt de rättsliga grunder som åberopas till stöd för yrkandet om upphävande av domen, och det får i själva verket inte utgöra en begäran om omprövning av den ansökan som ingetts till tribunalen (dom av den 18 oktober 2018, Gul Ahmed Textile Mills/rådet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

45 I förevarande fall kan det konstateras att klaganden, genom sitt argument att det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverat, endast har ifrågasatt EUIPO:s beslut utan att framföra någon som helst kritik mot tribunalens resonemang. Ett dylikt argument är inte riktat mot den överklagade domen och kan inte prövas inom ramen för ett överklagande (se, analogt, dom av den 16 november 2017, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/kommissionen, C-250/16 P, EU:C:2017:871, punkt 28).

46 Vad gäller argumentet att tribunalen motsade sig själv när den i punkt 80 i den överklagade domen å ena sidan fann att överklagandenämnden, åtminstone kortfattat, måste bemöta klagandens utförliga argument, och å andra sidan påpekade att överklagandenämnden inte var skyldig att bemöta klagandens argument avseende stora besvärskammarens beslut, konstaterar domstolen att klaganden

inte har identifierat den punkt i den överklagade domen som motsäger punkt 80 däri, och att klagandens argumentation i sin helhet inte framstår som tillräckligt klar för att med erforderlig precision kunna identifiera de omständigheter i den överklagade domen som kritiseras samt de juridiska argument som åberopas till stöd för kritiken, vilket hindrar domstolen från att göra sin laglighetsprövning (se, angående kravet på en klar argumentation, beslut av den 30 januari 2014, Fercal/EUIPO, C-324/13 P, ej publicerat, EU:C:2014:60, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

47 Den femte grunden kan således inte tas upp till prövning.

48 Mot bakgrund av ovanstående ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

49 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

50 EUIPO och repowermap.org har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska yrkandena från EUIPO och repowermaps.org bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Repower AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter